Мѣстата, дѣто по-напредъ сѫ живѣле готитѣ, сега биле занѣти отъ кутургурите. Ако тие ги и да получале ежегодно голѣми дарове отъ императоръ(отъ Юстипиана), но се пакъ не преставале да преминуватъ Пстрътъ и да правятъ нашествия въ римските провинции, то въ качеството на сѫюзници, то въ качестството на непрятели. Въ това сѫщо време утургурите са вѫрналеле по бреговете на Меотида; тука тие стѫпиле въ борба съ останалите при тие мѣста готи-тетрак-аксити. Най послѣ, по взаимното сѫгласие тие двавадва народа са размѣстиле на противопожните брѣгове на протокътъ, който сѫединява Меотидадада съ Понтъ, дѣто утургурите и заняле своите по-по-напрежни жилища. Тамъ, отвѫдъ таврите и та-та-тавроскитите, на границите на рамската империя лѣжатъ приморските градове Херсонъ и Бос-бос-поръ, на които стѣните, като овѣхтѣле, импе-ператоръ Юстипианъ заповѣдалъ да са изградатъ изново. Освѣнъ това, той изградилъ крѣпостите Алустонъ и Горсувитъ (сега Алушта и Гурзуфъ). Особенно той укрѣпилъ градътъ Боспоръ, който билъ сѫсипанъ отъ варварете и който са нами-ни-миралъ нѣколко време въ тѣхните ръце, но послѣ билъ вѫрнатъ отъ императоръ изново подъ власта на римлянете. А другите два града, Кипипипи и Фанагурия, които още отъ старо време при-принадлѣжале на римлянете, биле превземени не-не твѫрде одавна отъ сѫсѣдните варваре и сѫ-сѫ-сѫвсѣмъ разорени. „А страната между Херсонъ и Боспоръ дѫржатъ въ ръцете си варварете, а, е, а особенно хунните“.

Ние приведохме изъ сѫчиненията на Прю-ро-Про-